FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT CARL OTTO LENZ

fremsat den 15. december 1993 *

Hr. præsident,
De herrer dommere,

1. I den foreliggende traktatbrudssag har Kommissionen gjort gældende, at Kongeriget Belgien ikke rettidigt har gennemført direktiv 88/599/EØF [1] i national ret og/eller meddelt Kommissionen teksten til gennemførelsesbestemmelserne. Dette direktiv indeholder mindstekravene til den kontrol, medlemsstaterne skal foretage for at sikre, at de fællesskabsretlige bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport overholdes.

2. I henhold til direktivets artikel 7, stk. 1, skal medlemsstaterne [2] sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1989 [3]. Denne bestemmelses stykke 2 pålægger medlemsstaterne at meddele Kommissionen deres love og administrative bestemmelser vedrørende gennemførelsen af dette direktiv.

3. Under den administrative procedure forsvarede den belgiske regering endnu det synspunkt, at det ikke var nødvendigt med særlig gennemførelse. Loven på det pågældende område, vedtaget den 18. februar 1969 [4], var nemlig ikke til hinder for direktivets anvendelse og gav de kompetente myndigheder vidtgående undersøgelsesbeføjelser. Der skulle derfor blot træffes rent interne forvaltningsmæssige foranstaltninger.

4. Kommissionen har under den administrative procedure samt i stævningen imødegået dette synspunkt, og i svarskriftet har den belgiske regering ikke længere fastholdt synspunktet. Den har derimod kun henvist

* Originalsprog: tysk.

1 — Rådets direktiv af 23.11.1988 om standardkontrolprocedurer for gennemførelse af forordning (EØF) nr. 3820/85 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport og af forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport (EFT L 325, s. 55).

2 — Undtagen Portugal, der havde frist til den 1.1.1990.

3 — I øvrigt bemærkes det, at fristen for gennemførelse på omkring seks uger synes overordentlig kort. Den sagsøgte medlemsstat har dog ikke gjort dette gældende. I denne forbindelse henvises der til dom af 27.10.1992 (sag C-74/91, Kommissionen mod Tyskland, Sml. I, s. 5437), hvorefter medlemsstaterne under traktatbrudssager om overtrædelse af et direktiv ikke kan gøre gældende, at det er ulovligt, men kun at det skal betragtes som en nullitet (præmis 10 og 11). Under alle omstændigheder må de, hvis de vil påberåbe sig, at direktivets gennemførelse er absolut umulig, godtgøre denne påstand (præmis 12).

4 — Det drejer sig om lov om foranstaltninger til gennemførelse af internationale traktater og aftaler om transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje, *Moniteur belge* af 4.8.1969.

til udkastet til en kongelig anordning, der indeholder de nødvendige gennemførelsesbestemmelser, og som nu er forelagt Belgiens ministerråd til vedtagelse.

5. Det er derfor ubestridt, at den sagsøgte medlemsstat ikke rettidigt har opfyldt sin forpligtelse til at *gennemføre* direktivet, hvorfor Kommissionen skal gives medhold på dette punkt. Spørgsmålet om den *manglende meddelelse* om bestemmelserne bør derimod ikke indgå i Domstolens afgørelse, eftersom der netop ikke foreligger nogen bestemmelser, der kunne og skulle meddeles.

6. Jeg skal derfor foreslå, at:

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til EØF-traktaten, idet det ikke inden for den fastsatte frist har udstedt de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 88/599/EØF.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.